Lieta Nr.135006214

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Siguldā 2014.gada 3.novembrī

Siguldas tiesa
tiesnese V.Grebežniece
izskatīja rakstveida procesā /pers. A/, personas kods: /personas kods/, sūdzības pieteikumu par Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja (turpmāk – VP Kurzemes RP KPB) priekšnieka E.Boļšakova 2014.gada 19.marta lēmumu Nr.20-19/98, ar kuru atstāts negrozīts VP Kurzemes RP KPB SUR vecākā inspektora U.Plāča 2014.gada 3.februāra lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC052139, un

k o n s t a t ē j a :

2014.gada 9.martā VP Kurzemes RP KPB priekšnieks E.Boļšakovs, izskatot /pers. A/ sūdzību par VP Kurzemes RP KPB SUR vecākā inspektora U.Plāča 2014.gada 3.februāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC052139, ar kuru /pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[16] panta piektās daļas un piemērots administratīvais naudas sods EUR 70,00 apmērā, pieņēmis lēmumu Nr.20-19/98, ar kuru atstāts negrozīts VP Kurzemes RP KPB SUR vecākā inspektora U.Plāča 2014.gada 3.februāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC052139.

2014.gada 8.aprīlī VP Kurzemes RP saņemta /pers. A/ sūdzība par VP Kurzemes RP KPB priekšnieka E.Boļšakova 2014.gada 19.marta lēmumu Nr.20-19/98.

2014.gada 14.aprīlī Siguldas tiesai, ievērojot piekritības noteikumus, nosūtīts /pers. A/ sūdzības pieteikums par VP Kurzemes RP KPB priekšnieka E.Boļšakova 2014.gada 19.marta lēmumu Nr.20-19/98.

Pieteikumā sūdzības iesniedzējs norāda, ka ar Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2014.gada 19.marta lēmumu Nr.20-19/98 atstāts negrozīts Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā inspektora U.Plāča 2014.gada 3.februāra lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC052139, saskaņā ar kuru pēc Administratīvā pārkāpuma kodeksa 149. [16]panta piektās daļas sūdzības iesniedzējs tika sodīts ar naudas sodu 70 (septiņdesmit) EUR, neatņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, par ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšanu pēc ceļu satiksmes negadījuma.

Minēto lēmumu sūdzības iesniedzējs uzskata par nepamatotu un atceļamu turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

Administratīvā pārkāpuma kodeksa 149.[16]piektajā daļā ir noteikts, ka par ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšanu pēc ceļu satiksmes negadījuma, pārkāpjot noteikto kārtību, — uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam no pieciem līdz četrdesmit latiem, cita transportlīdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu no piecdesmit līdz piecsimt latiem un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz laiku no trim mēnešiem līdz diviem gadiem vai bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanas.

Minētajā normā ir paredzēta atbildība par ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšanu pēc ceļu satiksmes negadījuma, pārkāpjot noteikto kārtību, proti, par to, ka transportlīdzekļa vadītājs nav izpildījis CSN 50.punkta prasību, kurā ir noteikts, ka gadījumā, ja ceļu satiksmes negadījumā ir cietuši cilvēki vai nodarīti bojājumi trešās personas mantai transportlīdzekļa vadītājam ir jāpastājas un jāpaliek notikuma vietā, jāsniedz palīdzība cietušajiem, kā arī jāizsauc policija.

Sūdzības pieteikumā norādīts, ka administratīvā pārkāpuma kodeksa 149.[16]panta piektās daļas nodarījuma sastāvs, proti, negadījuma vietas atstāšana, nepārprotami ietver gribas momentu - nodomu. Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9.panta pirmajai daļai personas vaina ir jebkura administratīvā pārkāpuma sastāva elements. Lai konstatētu pārkāpuma sastāvu, ir jākonstatē personas subjektīvā attieksme - nodoms vai neuzmanība. Atbilstoši LAPK 9.panta pirmajai daļai ceļu satiksmes negadījumu persona var izraisīt gan ar nodomu, gan aiz neuzmanības.

Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[16]panta piektajā daļā minētā pārkāpuma objektīvo pusi raksturo darbības, atstājot negadījuma vietu pēc objektīvi notikušām darbībām. Tas ir formāls sastāvs, kas izslēdz vērtēt personas attieksmi pret darbības sekām, kā to burtiski paredz LAPK 10. un 11.pants. Līdz ar to vērtējama tikai personas attieksme pret savu darbību raksturu. Kā atzinis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments - izvērtējot pārkāpuma - ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšana - būtību, secināms, ka LAPK 149.[16]panta piektajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu var izdarīt tikai ar nodomu.

Personai ir jāapzinās, ka tā ir iesaistīta notikušajā satiksmes negadījumā, un to apzinoties persona aizbrauc no negadījuma vietas.

Lietā ir strīds par to, vai sūdzības iesniedzējs ir atstājis ceļu satiksmes negadījuma vietu pēc ceļu satiksmes negadījuma.

Kā jau savos paskaidrojumos norādījis, pēc ceļu satiksmes negadījuma, automašīna /TL marka/, kuru vadījis, palika negadījuma vietā ar ieslēgtiem apgaismes lukturiem, līdz ieradās /Nosaukums B/ transporta drošības kontrolieris /pers. G/. /pers. G/ novērtēja situāciju, veica apskati un deva norādījumus tālākai rīcībai. /pers. G/ uzskatīja, ka negadījums noticis /Nosaukums B/ teritorijā un ceļu policija nav jāsauc, neskatoties uz to, ka sūdzības iesniedzējs uzskatījis, ka ceļu policija ir jāsauc. Ņemot vērā, ka negadījums notika /Nosaukums B/ teritorijā, turklāt, ņemot vērā slikto pašsajūtu pēc negadījuma, sūdzības iesniedzējs pakļāvies /Nosaukums B/ transporta drošības kontroliera /pers. G/ rīkojumam. (sliktai pašsajūtai bija objektīvs pamatojums - galvas smadzeņu satricinājums ar amnēzijas epizodi, ar vestibulāriem, līdzsvara, koordinācijas traucējumiem (Skat. Sūdzībai pievienoto Veselības inspekcijas atzinuma 21.03.2014.Nr 5-1/2988/2653 kopiju), tā rezultātā sūdzības iesniedzējs viegli ietekmējās un uzticējās /pers. G/ lēmumam.) R.A Pēc /pers. G/ rīkojuma sūdzības iesniedzējs atstājis konkrēto notikuma vietu, jo tas traucēja citiem transporta līdzekļiem, bet ne /Nosaukums B/ teritoriju. Notikuma vietā tika arī sastādīts saskaņotais paziņojums, kuru vēlāk atteicās parakstīt otrs vadītājs /pers. I/ un kurš piedāvāja uzņemties vainu sūdzības iesniedzējam.

Arī /pers. I/ savos paskaidrojumos norādīja, ka, ņemot vērā, ka viņa vadītais transporta līdzeklis traucēja citu transportlīdzekļu kustību, pabrauca dažus metrus uz aizmuguri, lai atbrīvotu brauktuvi, kā arī pēc /Nosaukums B/ transporta drošības kontroliera /pers. G./ rīkojuma devās izkraut kravu. Tāpat /pers. I/ savos paskaidrojumos norādījis, ka vēlējies noformēt saskaņoto paziņojumu par notikušo ceļu satiksmes negadījumu, bet /pers. G/ norādījis, ka to varēs izdarīt pēc brīvdienām, pirmdien, kad uzņēmumā atradīsies arī tā vadība. Arī /pers. I/ savos paskaidrojumos norādījis, ka policijai par notikušo ceļu satiksmes negadījumu nepaziņoja, jo bija uztraucies, kā arī pakļāvās /pers. G/ dotajiem rīkojumiem.

Ņemot vērā iepriekš minēto, sūdzības iesniedzējs uzskata, ka viņa darbībās nav konstatējams nodoms atstāt negadījuma vietu, un līdz ar to viņa darbībās nav konstatējams Administratīvā pārkāpuma kodeksa 149.[16]panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka lēmumā izdarītie secinājumi nevar būt par pamatu, lai viņu sauktu pie atbildības saskaņā ar Administratīvā

pārkāpuma kodeksa 149.[16]panta piekto daļu. /pers. A/ tiesai lūdzis atcelt Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2014.gada 19.marta lēmumu Nr.20-19/98, ar kuru atstāts negrozīts Administratīvā pārkāpuma Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes 2014.gada 3.februāra lēmumu lietā Nr.PC052139.

Motīvu daļa

Iepazīstoties ar /pers. A/ sūdzību, izskatot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, tiesa uzskata, ka sūdzība ir pamatota un apmierināma.

LAPK 288.panta pirmā daļa noteic, ka augstākas iestādes pieņemtu lēmumu persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, kā arī cietušais var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc deklarētās dzīvesvietas, [...].

Tādējādi, sūdzības iesniedzējam, kā personai, kura saukta pie administratīvās atbildības ir noteiktas tiesības pārsūdzēt iestādes pieņemtos lēmumus.

Pamatojoties uz Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[6] panta pirmo daļu, lieta nozīmēta izskatīšanai rakstveida procesā.

2014.gada 25.aprīlī par lietas izskatīšanu rakstveida procesā paziņots sūdzības iesniedzējam un iestādei (l.l. 57-58).

LAPK 289.[12] panta otrā daļa noteic, ka rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1)atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2)atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3)atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4)groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

No lietas materiāliem izriet, ka 2013.gada 20.decembrī VP Kurzemes RP Saldus iecirknī tika saņemts SIA „/Nosaukums B/" valdes locekļu iesniegums, kurā lūgts izmeklēt ceļu satiksmes negadījumu, kas noticis 2013.gada 15.decembrī plkst.00:31 SIA „/Nosaukums B/" cementa rūpnīcas teritorijā, /adrese/. 2013.gada 20.decembrī SIA „/Nosaukums B/" iesniegums tika pārreģistrēts Iekšlietu integrētās informācijas sistēmas Elektroniskais notikumu žurnāls (turpmāk tekstā ENZ) ar Nr. 002620.

Pārsūdzētajā Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2014.gada 19.marta lēmumā Nr.20-19/98 norādīts, ka 2014.gada 20.decembrī VP Kurzemes RP KPB Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas (turpmāk tekstā PPN SUR) vecākais inspektors Uldis Plācis konstatējis, ka 2013.gada 15.decembrī plkst.00:31 /adrese/ SIA „/Nosaukums B/", - slēgtā teritorijā notika transportlīdzekļa /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs (turpmāk tekstā v/n) /reģ.nr./, un transportlīdzekļa /TL marka/, v/n /TL numurs/, sadursme, un pēc ceļu satiksmes negadījuma abu transportlīdzekļu vadītāji, nevienojoties par visiem negadījuma apstākļiem, nesastādot saskaņoto paziņojumu un neziņojot noteiktā kārtībā par negadījumu, no notikuma vietas aizbrauca. Pamatojoties uz konstatēto, abu transportlīdzekļu vadītāju rīcībā saskatāmas Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā LAPK) 149.[16]panta 5.daļā paredzētās pārkāpuma pazīmes, tāpēc, vadoties no LAPK 238.[1] panta 1.daļas tika nolemts uzsākt lietvedību Nr.497 administratīvā pārkāpuma lietā. SIA „/Nosaukums B/" savā iesniegumā norādījis, ka 2013.gada 15.decembrī plkst.00:31 SIA „/Nosaukums B/" darbinieks /pers. A/ devās darba uzdevumā ar transportlīdzekli /TL marka/, v/n /TL numurs/, braucot pa rūpnīcas iekšējo ceļu, notika sadursme ar kravas transportlīdzekli /TL marka/, v/n /TL numurs/, kuru vadīja AS /Nosaukums A/ transportlīdzekļa vadītājs /pers. I/. Pēc notikušās sadursmes abi vadītāji nespēja savstarpēji vienoties un noformēt saskaņoto paziņojumu, kā arī neinformējot policiju, aizbrauca no notikumu vietas.

2014.gada 3.februārī pamatojoties uz LAPK 32.-37.pantu, 268.-274.pantu, 275.panta 1.daļas 1.punktu un saskaņā ar LAPK 167.[2] panta l.daļu, 260.pantu, 270.panta 5.daļu, 271.panta 4.daļu un 276.panta 2.daļu VP Kurzemes RP KPB SUR vecākais inspektors Uldis Plācis pieņēmis lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC052139 /pers. A/ par izdarīto administratīvo pārkāpumu uzlikt naudas sodu EUR 70,- (septiņdesmit euro*)* apmērā neatņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības.

No lietas materiāliem izriet, ka /pers. A/ VP Kurzemes RP KPB SUR vecākā inspektora Ulda Plāča pieņemto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC052139 pārsūdzēja un sūdzībā bija norādījis, ka lēmumu par viņa saukšanu pie administratīvās atbildības uzskata par nepamatotu, jo lēmumā norādīts, ka no ceļu satiksmes negadījuma vietas aizbraucis, neziņojot par negadījumu noteiktajā kārtībā policijai, pēc ceļu satiksmes negadījuma transportlīdzeklis /TL marka/, v/n /TL numurs/, palicis negadījuma vietā ar ieslēgtiem apgaismes lukturiem, līdz ieradās SIA „/Nosaukums B/" autotransporta drošības kontrolieris /pers. G/, kurš novērtējis situāciju, veicis apskati un devis norādījumus tālākai rīcībai. Sūdzībā /pers. A/ akcentējis, ka /pers. G/ uzskatīja, ka negadījums noticis SIA „/Nosaukums B/" teritorijā, tādēļ ceļu policija nav jāsauc. /pers. A/ lūdzis ņemt vērā to, ka ceļu satiksmes negadījums notika SIA „/Nosaukums B/" teritorijā, kā arī slikto pašsajūtu, pēc ceļu satiksmes negadījuma, kādēļ pakļāvies SIA "/Nosaukums B/" autotransporta drošības kontroliera /pers. G/ rīkojumam, un atstāja notikuma vietu, bet ne SIA „/Nosaukums B/" teritoriju. 2013.gada 15.decembrī strādājis nakts maiņā, un SIA „/Nosaukums B/" teritoriju neatstāja līdz plkst.7:00. /pers. A/ uzskata, ka, pieņemot lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā nav ņemts vērā apstāklis, ka ceļu satiksmes negadījuma rezultātā guvis vieglus miesas bojājumus - smadzeņu satricinājumu.

Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas priekšnieks E.Boļšakovs lēmumā norādījis, ka no /pers. A/ sūdzības un sniegtā paskaidrojuma izriet, ka /pers. A/ neuzskata, ka aizbraucis no ceļu satiksmes negadījuma vietas, jo palicis SIA „/Nosaukums B/" teritorijā līdz darba maiņas beigām, kā arī paļāvies SIA "/Nosaukums B/" autotransporta drošības kontroliera /pers. G/ rīkojumam.

Lēmumā formāli secināts pamatojoties uz CSN 50.4, 51.un 52.punktiem, ka /pers. A/ bija jāveic sekojošās darbības: jāpaziņo policijai par ceļa satiksmes negadījumu un tālāk rīkoties pēc tās norādījumiem, nekavējoties jāapstājas un jāpaliek negadījuma vietā, jāiededz avārijas gaismas signalizācija un jāuzstāda avārijas zīme, bet, ja tas nav iespējams, citādā veidā jābrīdina pārējie ceļu satiksmes dalībnieki par ceļu satiksmes negadījumu, un jāvienojas ar transportlīdzekļa /TL marka/, v/n /TL numurs/, vadītāju /pers. I/ par visiem būtiskajiem negadījuma apstākļiem, jāaizpilda saskaņotais paziņojums un, neziņojot policijai par negadījumu, jāatstāj negadījuma vieta, (ja ceļu satiksmes negadījumā ir iesaistīti vairāk nekā divi transportlīdzekļi vai ja transportlīdzekļu vadītāji nespēj vienoties par visiem būtiskajiem negadījuma apstākļiem un aizpildīt saskaņoto paziņojumu) bija nekavējoties jāapstājas un jāpaliek negadījuma vietā, jāiededz avārijas gaismas signalizācija un jāuzstāda avārijas zīme, bet, ja tas nav iespējams, citādā veidā jābrīdina pārējie ceļu satiksmes dalībnieki par ceļu satiksmes negadījumu, par ceļu satiksmes negadījumu jāpaziņo policijai un tālāk jārīkojas pēc tās norādījumiem. /pers. A/ par ceļa satiksmes negadījumu nav paziņojis policijai. Pēc notikušā negadījuma /pers. A/ informējis tikai meistaru /pers. C/, kā arī SIA "/Nosaukums B/" autotransporta drošības kontrolieri /pers. G/.

Bez attiecīgas argumentācijas iestādes lēmumā norādīts, ka VP Kurzemes RP KPB nepiekrīt /pers. A/ paskaidrojumā norādītajam apgalvojumam, ka vēlējās par notikušo ceļu satiksmes negadījumu informēt policiju, bet to personīgi neveica, jo savu mobilo telefonu bija uzlicis lādēties. VP Kurzemes RP KPB neizslēdz, ka pēc ceļu satiksmes negadījuma /pers. A/ izteica vēlēšanos informēt policiju par notikušo, taču norāda, ka pats to neizdarīja, kā arī neveica nekādas darbības lai to izdarītu. /pers. A/ paskaidrojumā norādījis, ka pēc notikušā ceļu satiksmes negadījuma izkāpis no transportlīdzekļa un devies pildīt savus tiešos darba pienākumus un negadījuma vietā atgriezies tikai pēc aptuveni 15 minūtēm. Tādējādi secināts, ka /pers. A/ bija pietiekoši laika, lai rastu iespēju informēt policiju par notikušo.

Šādi iestādes lēmuma izdarītie secinājumi tiesas ieskatā ir balstīti uz pieņēmumiem un nevar būt par pamatu personas saukšanai pie administratīvās atbildības, lietas materiālos nav atrodami pierādījumi, kas būtu par pamatu šādu secinājumu izdarīšanai.

Pretēji lietas materiālos esošo medicīnas dokumentos ietvertajai informācijai pārsūdzētajā lēmumā norādīts, ka VP Kurzemes RP KPB nepiekrīt

/pers. A/ sūdzībā norādītajam argumentam, ka pēc notikušā ceļu satiksmes negadījuma pasliktinājās veselība, kā rezultātā pašpaļāvīgi paļāvies uz SIA /Nosaukums B/ autotransporta drošības kontrolieri /pers. G/ rīkojumu, bet norādīts, ka pēc ceļu satiksmes negadījuma /pers. A/ vajadzējis nekavējoties par notikušo informēt policiju.

VP Kurzemes RP KPB, izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietas Nr. PC 052139 materiālus kopumā secinājis, ka /pers. A/ ir pārkāpis CSN 4., 34., 50. 50.1., 50.2., 50.3. un 50.4.punktu prasības un ir saucams pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[16] panta 5.daļas. Atbildību pastiprinoši apstākļi netika konstatēti. *Par atbildību mīkstinošo apstākli uzskatīja pēc LAPK 33.panta 3.daļa - iepriekš gada laikā citi līdzīga rakstura pārkāpumi par ko persona būtu saukta pie administratīvās atbildības nav reģistrēti.* Lietā nav konstatēts neviens objektīvs un pamatots iemesls, lai /pers. A/ atceltu piemēroto sodu un nolemts atstāt negrozītu 2014.gada 3.februāra VP Kurzemes RP KPB SUR vecākā inspektora U. Plāča pieņemto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PC 052139.

Pārsūdzot pieņemto 2014.gada 19.marta Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas priekšnieka E.Boļšakova pieņemto lēmumu, sūdzības iesniedzējs norādījis, ka nepiekrīt tam, jo uzskata, ka viņa darbībās nav konstatējams nodoms atstāt negadījuma vietu, un līdz ar to viņa darbībās nav konstatējams Administratīvā pārkāpuma kodeksa 149.[16]panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Lietā nav strīda par to, ka 2013.gada 15.decembrī plkst.00:31 /pers. A/ vadījis transportlīdzekli /TL marka/, v/n /TL numurs/, /adrese/, SIA „/Nosaukums B/" slēgtajā teritorijā, pa vietējās nozīmes ceļu virzienā uz kaļķakmens un māla noliktavām un notikusi sadursme ar transportlīdzekli /TL marka/, v/n /TL numurs/, sakabē ar puspiekabi /TL marka/, v/n /TL numurs/, kuru vadījis /pers. I/

Tiesai, izskatot iesniegto sūdzību izvērtējams jautājums, vai /pers. A/ darbībās ir administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes un viņš ir saucams pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[16] panta 5.daļas.

Tiesa, izvērtējot sūdzībā norādītos apstākļus un administratīvā pārkāpuma lietā iegūtos rakstveida pierādījumus konstatē:

transporta līdzekļu sadursme notikusi 2013.gada 15.decembrī plkst.00:31 uzņēmuma SIA „/Nosaukums B/" teritorijā pie mālu noliktavas /adrese/, kas ir slēgta un apsargājama teritorija;

No lietai pievienotajām Aktu par alkohola testa veikšanu kopijām (l.l.21-22) izriet, ka 2013.gada 15.decembrī plkst.0:57, kas ir 26 (divdesmit sešas) minūtes pēc notikušās sadursmes norādītā notikuma laika transporta līdzekļu vadītājiem /pers. I/ un /pers. A/, /Nosaukums D/, pie māla noliktavas un sakarā ar satiksmes negadījumu /Nosaukums D/ teritorijā pie mālu noliktavas, SIA /Nosaukums C/ apsardzes darbinieks /pers. N/ veicis alkohola pārbaudes testus liecinieka un SIA /Nosaukums C/ apsardzes darbinieka /pers. O/ klātbūtnē, transporta līdzekļu vadītājiem. Tiesa uzskata, ka minētajos aktos norādītais laiks un to sastādīšanas vieta apstiprina sūdzībā norādītos apstākļus, ka /pers. A/ nav bijis nodoma atstāt notikuma vietu un viņš pakļāvies uzņēmuma darbinieku rīkojumiem.

No administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem secināms, ka administratīvās lietvedības ietvaros sūdzības iesniedzēja norādītās personas, kuras varētu apliecināt lietā būtiskus apstākļus viņa rīcības novērtēšanai saistībā ar pārkāpuma izdarīšanu un policijas neinformēšanu saistībā ar notikušo ceļu satiksmes negadījumus, nav aptaujātas un nav sniegušas paskaidrojumus. Sūdzības iesniedzēja norādītie apstākļi nav pārbaudīti un inkriminētā administratīvā pārkāpuma sastāv konstatēts formāli balstoties uz neargumentētiem pieņēmumiem.

No lietai pievienotajiem izrakstiem no ambulatorā pacienta medicīniskās kartes, ko izsniedza ārsts neirologs /pers. P/ (l.l.16) un ģimenes ārsts /pers. R/ (l.l.30) izriet, ka /pers. A/ 2014.gada 15.decembrī guvis galvas traumu (smadzeņu satricinājums) pie neirologa un ģimenes ārsta griezies 2014.gada 18.decembrī, ārsts neirologs secinājis, ka pacients varēja nenovērtēt objektīvi savu veselības stāvokli, nozīmēta ārstēšana, aizliegta fiziska slodze. Minētajos dokumentos ietverto informāciju apstiprina arī lietā esošais Latvijas Republikas Veselības ministrijas Veselības aprūpes kvalitātes kontroles nodaļas vadītājas /pers. T/ 2014.gada 21.martā sniegtais atzinums. (l.l.8-9)

Minētajiem apstākļiem iestādes lēmumā nav dots objektīvs novērtējums kopsakarā ar citiem sūdzības iesniedzēja norādītajiem apstākļiem, vai gūtās traumas varēja ietekmēt /pers. A/ spēju objektīvi vērtēt situāciju, kā arī viņa uzvedību.

Administratīvā pārkāpuma lietvedība uzsākta 2013.gada 20.decembrī pēc SIA /Nosaukums B/ valdes locekļu /pers. U/ un /pers. V/ iesnieguma, kas sastādīts 2013.gada 19.decembrī ar izej.Nr. Iz247/12/2013.(l.l.19).

Iepazīstoties ar administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem, to kopumā, tiesai ir pamats secināt, ka administratīvās lietvedības ietvaros ir pieņemti paskaidrojumi tikai no transporta līdzekļu vadītājiem un nav pārbaudīti šajos paskaidrojumos norādītie fakti, apstākļi, nav aptaujāti notikuma gaitā iesaistītie uzņēmuma darbinieki, nav noskaidrots šo personu rīcības un doto rīkojumu pamatojums, kas ir būtiski apstākļi administratīvā pārkāpuma sastāva esamības noskaidrošanā, bet 2014.gada 22.janvārī plkst.9:30 sastādīts Administratīvā pārkāpuma protokols PC052139 /pers. A/ pēc LAPK 149.[16]panta 5.daļas, kur paredzēta atbildība par ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšanu pēc ceļu satiksmes negadījuma, pārkāpjot noteikto kārtību.

Tiesa ņem vērā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 13.decembra spriedumā lietā Nr.A42250104, SKA– 584/2007 sniegto skaidrojumu jautājumā vai administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība ir paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[16]panta piektajā daļā – ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšana, pārkāpjot noteikto kārtību – var izdarīt tikai ar nodomu vai arī aiz neuzmanības. Minētajā Senāta spriedumā norādīts, ka Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[16]panta piektajā daļā minētā pārkāpuma objektīvo pusi raksturo darbības, atstājot negadījuma vietu pēc objektīvi notikuša negadījuma. Tas ir formāls sastāvs (nav jāvērtē, vai tā rezultātā iestājušās kaitīgas sekas), kas izslēdz vērtēt personas attieksmi pret darbības sekām, kā to burtiski paredz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 10. un 11.pants. Līdz ar to vērtējama tikai personas attieksme pret savu darbību raksturu. Izvērtējot pārkāpuma – ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšana – būtību, secināms, ka pārkāpumu raksturo personas attieksme pret tās veiktajām darbībām – negadījuma vietas atstāšanu, pārkāpjot likumā noteikto kārtību. To, vai ceļu satiksmes negadījums ir noticis un kāda ir bijusi personas subjektīvā attieksme pret negadījuma vietas atstāšanu, vērtē tiesa no lietā esošajiem pierādījumiem.

Ievērojot minēto, tiesai ir pamats secināt, ka VP Kurzemes RP KPB priekšnieka E.Boļšakova 2014.gada 19.marta lēmumā Nr.20-19/98 nav sniegts novērtējums administratīvā pārkāpuma – ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšanas – subjektīvo pusi kopsakarā ar citiem pierādījumiem un notikuma faktiskajiem apstākļiem. Nav ņemts vērā un objektīvi vērtēts tas, ka sūdzības iesniedzējs konkrētajos apstākļos un ņemot vērā gūtos miesas bojājumus (galvas smadzeņu satricinājums), iespējams nevarēja apzināties to, ka notikums ir vērtējams vienīgi un tikai kā ceļu satiksmes negadījums, tā klasiskajā izpratnē, jo no administratīvās lietas materiāliem nepārprotami izriet, ka transporta līdzekļu sadursme notikusi uzņēmuma slēgtajā teritorijā, pret ceļu policijas izsaukšanu iebilduši uzņēmuma par drošību atbildīgie darbinieki, kas zināmā mērā ietekmējuši ne tikai /pers. A/, bet arī otra autotransporta vadītāja rīcību atbilstoši CSN prasībām un šis negadījums konkrētajos apstākļos kļūdaini tika atzīts par nelaimes gadījumu darbā. Minēto faktu attiecīgi apliecina arī uzņēmuma drošības dienestu darbinieku sekojoša rīcība (alkohola testu veikšana un tml.) un uzņēmuma valdes sarakste, kur nepārprotami norādīts uz 2014.gada 15.decembrī plkst.0:30 notikušo nelaimes gadījumu darbā. (l.l.27)

Pie šādiem apstākļiem tiesai ir pamats atzīt, ka 2014.gada 19.marta Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka E.Boļšakova lēmumā nav dots objektīvs faktisko apstākļu novērtējums un lēmumu nevar atzīt par pamatotu un likumīgu.

Tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus un, iepazinusies ar lietas materiāliem pievienoto VP Kurzemes RP KPB priekšnieka E.Boļšakova 2014.gada 19.marta lēmumu Nr.20-19/98, secina, ka VP Kurzemes RP KPB priekšnieka E.Boļšakova 2014.gada 19.marta lēmums Nr.20-19/98, ar kuru atstāts negrozīts VP Kurzemes RP KPB SUR vecākā inspektora U.Plāča 2014.gada 3.februāra lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC052139, nav ietverts fiksētajam pārkāpumam atbilstošs pamatojums. Tādējādi, tiesa uzskata, ka VP Kurzemes RP KPB priekšnieka E.Boļšakova 2014.gada 19.marta lēmums Nr.20-19/98, kādēļ tas atceļams un administratīvā pārkāpuma lietvedība ir izbeidzama.

Rezolutīvā daļa

Vadoties no LAPK 289.[12], 289.[13], 289.[18] pantiem, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. A/ sūdzību apmierināt.

Atcelt VP Kurzemes RP KPB priekšnieka E.Boļšakova 2014.gada 19.marta lēmumu Nr.20-19/98. un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietvedību.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Siguldas tiesā.

Tiesnese: /V.Grebežniece/